

Nr 333.

Av herr **Onsjö m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 107, angående Sveriges anslutning till Förenta Nationernas organisation för uppfostran, vetenskap och kultur (Unesco).

I propositionen nr 107 har Kungl. Maj:t lagt fram förslag om Sveriges anslutning till Förenta Nationernas organisation för uppfostran, vetenskap och kultur (Unesco). Kostnaderna i samband härmed för budgetåret 1949/50 beräknas till 490 000 kr., varav 400 000 kr. utgöras av medlemsavgift till Unesco och 90 000 kr. av inbetalning till dess rörelsefond. Emellertid bör bemärkas att här nämnda summa endast utgör medlemsavgift för halva året. För helt år uppskattas medlemsavgiften till 680 000 kr. under förutsättning att Unescos budget icke ytterligare ökar. Beträffande inbetalningen till rörelsefonden är 90 000 kr. endast en tredjedel av den summa Sverige har att erlægga som engångsbidrag.

Under den tid Unesco har ägt bestånd torde man knappast kunna göra gällande att dess verksamhet vunnit allmän respekt. Tvärtom ha uppenbara brister i planläggningen av arbetet varit utmärkande för organisationen med ty åtföljande höga administrationskostnader. Detta synes framför allt bero därpå att Unesco icke kommit till klar uppfattning om sin huvudsakliga uppgift. Alltför vittsvävande planer utan kontakt med verkligheten och utan nödvändiga personella resurser ha lett till en tydlig splittring av verksamheten. Det förefaller därför som om Unescos arbete hittills icke motsvarat de förväntningar som ställdes på organisationen av dess tillskyndare. Utomstående bedömare ha ej heller kunnat skönja några påtagbara resultat av verksamheten trots att densamma pågått i tre år.

I propositionen framhåller departementschefen att en reorganisation av Unescos verksamhet pågår och att märkbara förbättringar redan kunnat iakttagas. Huru därmed förhåller sig är givetvis icke lätt att avgöra utan närmare informationer. Det kan emellertid ifrågasättas om icke ecklesiastikministerns omdömen äro alltför optimistiska. I varje fall torde det stå klart att det finns all anledning att uppskjuta anslutningen till Unesco, till dess full vetskap nåtts om värdet av organisationens arbete.

Ett sådant ställningstagande framstår som så mycket mer motiverat som Sveriges ekonomiska läge är synnerligen pressat. För att genomföra en stabilisering och uppnå samhällsekonomisk balans ha en kraftig begränsning och en stark återhållsamhet beträffande många angelägna anslag måst

iakttagas. Detta gäller icke minst på uppfostrans och det kulturella området, där stora behov av anslagshöjningar föreligga. Ungdomens utbildning blir i viss mån tillbakasatt, därför att tillräckliga medel icke anses kunna beviljas. I denna situation synes det enligt vår mening icke vara riktigt att Sverige ansluter sig till Unesco med de kostnader detta medför.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 107.

Stockholm den 29 mars 1949.

J. Onsjö.

David Boman
i Stafsund.

Sven J. Vigelsbo.

J. H. Johansson
i Norrfors.

Per Persson,
Norrby.

Axel Rubbestad.
